

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Nemi

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Nemi", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid54852/facsimile.pdf> (tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

Og naar de istillagte, frosne Vande
af Sneen dækkes i mit kolde Nørd,
da vil ved Tiberen min Tanke lande,
hvor Rosen blomstrer og hvor Mindet bor;
og fra mit Hjemlands sne-ømføgne Strande
mod Syd jeg sende vil to Længselsord.
Det ene „Roma“ lyder; men med Smerte
jeg gemmer favs det andet i mit Hjerte.

NEMI.

Hvor Nemisøen ruller sit blaaliggrønne Vand,
der sad jeg alene ved den sivklædte Strand.

Der sad jeg alene, mens Natten drev paa;
dog skønnere Syner ret aldrig jeg saa'.

Thi spejlblank laa Søens forunderlige Flade,
rigt smykket med Vandspir og Aakandeblade.

Og alting var saa stille, slet ingen Vind sig rørte;
kun Nattevindens Susen i Sivet jeg hørte.

Kun af og til en Fisk, der slog de Bølger klare,
før atter forskrækket i Dybet at fare.

Men oppe fra Genzanos olivenklædte Høje
saa' Maanen ned paa Søen med nysgerrigt Øje.

Thi op fra Søens Dyb steg Taagerne de hvide,
og formed sig fantastisk langs Klippemurens Side.

Langs Klippemurens Sider, og over Søens Vande
man saa' de lette Taager sig underligt at blande.

